

УДК 811.111'81.25

Приходько Ю. – ст. гр. 541

Горлівський державний педагогічний інститут іноземних мов

РОЗВИТОК ПЕРЕКЛАДУ НАЗВ КІНОФІЛЬМІВ

Науковий керівник: к. філол. н., доцент Вострецова В.О.

Виробництво кінофільмів набуває все більших темпів в основних країнах-виробниках. Глядачі різних країн бажають ознайомлюватись із доробками кіноіндустрії, а отже, всі вироблені фільми потребують їх адекватної та швидкої передачі на різні мови світу. Звернімося до історії кінематографу, і розглянемо, яким чином зміни кінематографічних періодів вплинули на переклад назв фільмів.

Свій початок кінематограф бере ще в Стародавньому Римі – це була гра тіней. Лише наприкінці дев'ятнадцятого століття брати Люм'єр вигадали кінокамеру та зняли перший фільм. У той час кіно було німим. Проте завдяки незупинному прогресу згодом кінострічки почали розмовляти, а потім набули колір. Начебто все просто, але це перевтілення тривало більш ніж півстоліття.

Ми пропонуємо класифікувати назви фільмів за такими етапами: 1910-1930 роки (німе кіно), період між 1960-1980 роками (чорно-білі кінострічки та початок кольорового сінематографу), а також останні новинки кіноіндустрії, порівнявши структуру їх заголовків, функціональні характеристики та специфіку засобів перекладу.

Доцільним буде почати з кінофільмів 1910-30-х років. Наведемо приклади перекладу назв фільмів того часу: *One A.M. – В час ночі* (1916); *The Runaway – Беглянка* (1926); *The Big Parade – Большой парад* (1925). Назви цих фільмів складаються з одного слова або словосполучення. Це наслідок лише початку формування нового виду мистецтва – кінематографу.

Під час аналізу назв фільмів 60-80-х років ХХ століття та їх перекладів російською мовою (*Raiders of the Lost Ark – В пошуках утраченого ковчега*; *Alien – Чужой*; *The Informer – Осведомитель*) уже помітна тенденція можливості визначення жанру фільму лише за заголовком. З'являються також нові жанри: саспенс та трилер, що були започатковані легендарною постаттю в кінематографі Альфредом Хітчкоком. Структура назв фільмів цього етапу ускладнюється – більшість заголовків – це поширені словосполучення, інколи зустрічаються назви-речення.

Вважаємо за необхідне перейти до розгляду сучасного кінематографу. Почнемо зі структури, яка останнім часом підтримує тенденцію ускладнення. Окрім назв, що складаються з одного слова (*Takers – Грабители*) і назв, що складаються із словосполучення (*The Hurt Locker – Повелитель бури*), досить часто можна зустріти назви, що складаються з речення (*I Think I Love My Wife – Кажеться, я люблю свою жону*). Пояснюється це тим, що сюжетна лінія, відеоефекти та задумки режисерів ускладнюються, стають багатограними. Проте, складна за структурою назва стає більш зрозумілою глядачеві: вона має чітку вказівку на головного героя та подію, зображені в кінокартині. Отже, можна говорити про те, що процес ускладнення назви є досить неоднозначним.